

N á v r h

ZÁKON

ze dne 2012

o úřednících veřejné správy, osobních asistentech ve veřejné správě a o vzdělávání ve veřejné správě

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ ÚŘEDNÍCI VEŘEJNÉ SPRÁVY

§ 1

Úředník veřejné správy

(1) Úředníkem veřejné správy (dále jen „úředník“) je

- a) zaměstnanec v pracovním poměru k České republice, územnímu samosprávnému celku nebo jeho části (dále jen „územní samosprávný celek“),
- b) zařazený ve správním úřadu, bezpečnostním sboru s výjimkou zpravodajské služby a Generální inspekce bezpečnostních sborů, úřadu územního samosprávného celku nebo obecní policii, a
- c) jehož náplní práce je alespoň jedna z činností uvedená v § 2.

(2) Úředníkem není

- a) náměstek člena vlády,
- b) osobní asistent ve veřejné správě (dále jen „asistent“).

(3) Správním úřadem se rozumí organizační složka státu zřízená jiným zákonem, je-li jiným zákonem výslovně označena jako ministerstvo, ústřední správní úřad, správní úřad nebo orgán státní správy anebo stanoví-li jiný zákon, že se považuje za ústřední správní úřad nebo správní úřad nebo že má kompetence ústředního správního úřadu nebo správního úřadu. Pro účely tohoto zákona se dále za správní úřad považují Nejvyšší kontrolní úřad, Technologická agentura České republiky, Grantová agentura České republiky, Akademie věd České republiky, Kancelář finančního arbitra, Česká správa sociálního zabezpečení a okresní správa sociálního zabezpečení.

(4) Úřadem územního samosprávného celku se rozumí obecní úřad, úřad městyse, městský úřad, magistrát statutárního města, Magistrát hlavního města Prahy, úřad městské části nebo městského obvodu územně členěného statutárního města, úřad městské části hlavního města Prahy a krajský úřad.

VARIANTA I

§ 2

(1) Úředník je referentem vnější správy, je-li náplní jeho práce

- a) příprava návrhů koncepcí a programů,
- b) příprava nebo komplexní posuzování návrhů právních a vnitřních předpisů, mezinárodních smluv a jiných aktů mezinárodního práva anebo zajišťování právní činnosti správního úřadu, bezpečnostního sboru, úřadu územního samosprávného celku nebo obecní policie (dále jen „úřad veřejné správy“),
- c) realizace výkonu působnosti úřadu veřejné správy v oblasti veřejné správy,
- d) obhajoba zahraničních zájmů státu,
- e) zabezpečování obrany státu, nebo
- f) státní statistická služba.

(2) Úředník je referentem vnitřní správy, není-li referentem vnější správy a je-li náplní jeho práce

- a) personální správa,
- b) správa rozpočtu,
- c) správa majetku,
- d) správa dokumentů,
- e) ochrana utajovaných informací a osobních údajů, nebo
- f) správa informačních a komunikačních systémů.

VARIANTA II

§ 2

(1) Úředník je referentem vnější správy, je-li náplní jeho práce realizace výkonu působnosti správního úřadu, bezpečnostního sboru, úřadu územního samosprávného celku nebo obecní policie (dále jen „úřad veřejné správy“) stanovené úřadu veřejné správy zákonem nebo svěřené úřadu veřejné správy na základě zákona.

(2) Úředník je referentem vnitřní správy, není-li referentem vnější správy a je-li náplní jeho práce realizace výkonu práv a povinností České republiky nebo územního samosprávného celku jako právnické osoby.

§ 3

Vedoucí úředník

(1) Vedoucím úředníkem je úředník, který je v úřadu veřejné správy oprávněn řídit alespoň jednoho úředníka.

(2) Vedoucí úředník, který řídí alespoň jednoho referenta vnější správy, je vedoucím referentem vnější správy. Vedoucí úředník, který řídí alespoň jednoho referenta vnitřní správy a který neřídí alespoň jednoho referenta vnější správy, je vedoucím referentem vnitřní správy.

§ 4

Předpoklady pro zastávání pracovního místa úředníka

(1) Referentem vnější správy může být fyzická osoba, která je státním občanem České republiky, dosáhla věku 18 let, je plně svéprávná, bezúhonná, spolehlivá a splňuje předpoklady stanovené zákonem, kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky.

(2) Referentem vnitřní správy může být fyzická osoba, která je státním občanem České republiky, popřípadě fyzická osoba, která je cizím státním občanem a má v České republice trvalý pobyt, dosáhla věku 18 let, je plně svéprávná, bezúhonná a spolehlivá.

(3) Vedoucím referentem vnější správy může být fyzická osoba, která splňuje požadavky podle odstavce 1 a která má nejméně tříletou praxi jako úředník. Vedoucím referentem vnější správy na pracovním místě tajemníka obecního úřadu, tajemníka úřadu městyse, tajemníka městského úřadu, tajemníka magistrátu statutárního města, tajemníka úřadu městské části nebo městského obvodu územně členěného statutárního města, tajemníka úřadu městské části hlavního města Prahy (dále jen „tajemník obecního úřadu“) nebo ředitele krajského úřadu anebo Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „ředitel krajského úřadu“), může být fyzická osoba, která splňuje požadavky podle odstavce 1 a která má nejméně tříletou praxi jako vedoucí úředník.

(4) Vedoucím referentem vnitřní správy může být fyzická osoba, která splňuje předpoklady podle odstavce 2 a která má nejméně tříletou praxi jako úředník.

(5) Délka praxe podle odstavců 3 a 4 musí být splněna v průběhu 8 let bezprostředně předcházejících jmenování na pracovní místo vedoucího referenta vnitřní správy nebo vedoucího referenta vnější správy.

§ 5

Bezúhonnost

Fyzická osoba se považuje za bezúhonnou, jestliže nebyla pravomocně odsouzena pro trestný čin spáchaný úmyslně nebo pro trestný čin spáchaný z nedbalosti za jednání

související s výkonem veřejné správy, ledaže se podle zákona na tuto osobu hledí, jako by nebyla odsouzena.

§ 6

Spolehlivost

(1) Fyzická osoba se považuje za spolehlivou, jestliže nebyla v posledních 3 letech opakovaně pravomocně uznána vinnou z přestupku

- a) patřícího mezi přestupky proti pořádku ve státní správě vyskytující se na více úsecích státní správy,
- b) proti předpisům, kterými se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí,
- c) na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi,
- d) na úseku zemědělství a myslivosti spáchaný tím, že neoprávněně lovila zvěř,
- e) na úseku všeobecné vnitřní správy,
- f) na úseku matrik, jména a příjmení,
- g) patřícího mezi ostatní přestupky proti pořádku ve státní správě a přestupky proti pořádku v územní samosprávě, nebo
- h) proti majetku.

(2) Podmínka opakovaného uznání vinným z přestupku podle odstavce 1 je splněna, jestliže rozhodnutí o odpovědnosti za některý z přestupků uvedených v odstavci 1 nabude právní moci před uplynutím 3 let ode dne, kdy nabylo právní moci jiné rozhodnutí o odpovědnosti za některý z těchto přestupků spáchaných tímž pachatelem.

§ 7

Systemizace pracovních míst úředníků v úřadu veřejné správy

(1) Osoba stojící v čele úřadu veřejné správy (dále jen „vedoucí úřadu veřejné správy“) stanoví nejpozději 1. října kalendářního roku počet pracovních míst vedoucích úředníků, počet pracovních míst úředníků, kteří nejsou vedoucími úředníky, náplně jednotlivých pracovních míst úředníků včetně platové třídy, kvalifikační požadavky a zařazení jednotlivých pracovních míst úředníků v organizační struktuře úřadu veřejné správy včetně vztahu podřízenosti a nadřízenosti vůči dalším pracovním nebo obdobným místům (dále jen „systemizace“) v následujícím kalendářním roce. Vedoucí úřadu veřejné správy postupuje při stanovení systemizace tak, aby byl zajištěn řádný výkon působnosti úřadu veřejné správy.

(2) Systemizaci lze v průběhu kalendářního roku změnit pouze, dojde-li ke změně působnosti úřadu veřejné správy.

(3) Nestanoví-li vedoucí úřadu veřejné správy systemizaci do 1. října kalendářního roku, platí pro následující kalendářní rok systemizace stanovená pro kalendářní rok předcházející tomuto roku.

§ 8

Obsazování volných pracovních míst úředníků

(1) Vedoucí úřadu veřejné správy obsadí volné pracovní místo úředníka, které se uvolnilo nebo které bylo nově vytvořené, na základě výsledků výběrového řízení.

(2) Vedoucí úřadu veřejné správy obsadí volné pracovní místo úředníka, které se uvolnilo nebo které bylo nově vytvořené, fyzickou osobou, která splňuje požadavky stanovené pro toto pracovní místo.

(3) Vedoucí úřadu veřejné správy může obsadit volné pracovní místo úředníka, které se uvolnilo nebo které bylo nově vytvořené, bez výběrového řízení

a) obsadí-li jej úředníkem nebo jiným zaměstnancem zařazeným v jím řízeném úřadu veřejné správy v rámci jeho převedení na jinou práci nebo v souvislosti s jeho odvoláním nebo vzdáním se pracovního místa vedoucího úředníka nebo jiného vedoucího zaměstnance; v případě pracovního místa vedoucího úředníka lze takto postupovat pouze tehdy, obsadí-li vedoucí úřadu veřejné správy toto místo fyzickou osobou, která zastávala pracovní místo vedoucího úředníka nebo jiného vedoucího zaměstnance v jím řízeném úřadu veřejné správy, které je stejným anebo vyšším stupněm řízení, než je obsazované pracovní místo,

b) obsadí-li jej úředníkem zařazeným v jím řízeném úřadu na pracovním místě, které je v organizační struktuře úřadu veřejné správy na stejné nebo vyšší hierarchické úrovni, a to na žádost tohoto úředníka,

c) je-li potřeba nahradit dočasně nepřítomného úředníka po dobu trvání překážky v práci na straně tohoto úředníka.

Výběrové řízení

§ 9

(1) Výběrovým řízením se rozumí

a) vnitřní výběrové řízení,

b) omezené vnější výběrové řízení, nebo

c) neomezené vnější výběrové řízení.

(2) Vnitřním výběrovým řízením se rozumí výběrové řízení, kterého se může zúčastnit zaměstnanec zařazený v úřadu veřejné správy, ve kterém se obsazuje volné pracovní místo úředníka. Vedoucí úřadu veřejné správy určí skupiny zaměstnanců v úřadu veřejné správy, kteří se mohou vnitřního výběrového řízení zúčastnit.

(3) Omezeným vnějším výběrovým řízením se rozumí výběrové řízení, kterého se může zúčastnit zaměstnanec zařazený v úřadu veřejné správy.

(4) Neomezeným vnějším výběrovým řízením se rozumí výběrové řízení, kterého se může zúčastnit fyzická osoba.

(5) Vedoucí úřadu veřejné správy stanoví, jaký druh výběrového řízení se pro obsazení volného pracovního místa úředníka provede.

§ 10

(1) Vedoucí úřadu veřejné správy vyhlásí výběrové řízení oznámením o vyhlášení výběrového řízení (dále jen „oznámení“).

(2) Vnitřní výběrové řízení se vyhlásí oznámením prostřednictvím personálního portálu a na intranetových stránkách přístupných zaměstnancům v úřadu veřejné správy nebo jiným vhodným způsobem, nemá-li úřad veřejné správy takové intranetové stránky k dispozici. Omezené a neomezené vnější výběrové řízení se vyhlásí oznámením prostřednictvím personálního portálu a na úřední desce úřadu veřejné správy, je-li zřízena.

(3) Oznámení obsahuje

- a) název úřadu veřejné správy,
- b) náplň obsazovaného pracovního místa úředníka včetně platové třídy,
- c) místo výkonu práce,
- d) druh výběrového řízení (§ 9) a vymezení okruhu možných uchazečů o pracovní místo úředníka (dále jen „uchazeč“),
- e) předpoklady podle § 4,
- f) kvalifikační požadavky a další požadavky související s náplní pracovního místa úředníka, které má uchazeč splňovat,
- g) výčet dokladů, které uchazeč připojí k přihlášce,
- h) lhůtu pro podání přihlášky, která nesmí být kratší než 15 dnů,
- i) místo a způsob podání přihlášky a
- j) adresu, na kterou se přihláška odesílá.

§ 11

(1) Podmínkou účasti uchazeče ve výběrovém řízení je podání písemné přihlášky.

(2) Náležitosti přihlášky jsou

- a) jméno, popřípadě jména a příjmení uchazeče,
- b) datum narození uchazeče,
- c) státní občanství uchazeče,
- d) adresu bydliště uchazeče,
- e) číslo občanského průkazu nebo číslo dokladu o povolení k pobytu, jde-li o cizího státního občana,
- f) název úřadu veřejné správy a označení pracovního místa úředníka, o jehož obsazení má uchazeč zájem,
- g) datum a podpis uchazeče.

(3) Přílohou přihlášky jsou

- a) životopis uchazeče, ve kterém uchazeč uvede údaje o dosavadních zaměstnáních a o odborných znalostech a dovednostech,
- b) úředně ověřená kopie dokladu o nejvyšším dosaženém vzdělání,
- c) výpis z evidence Rejstříku trestů, který nesmí být starší než 30 dnů; to neplatí, pokud uchazeč dá souhlas, aby si výpis z evidence Rejstříku trestů vyžádal vedoucí úřadu veřejné správy; v takovém případě se žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup,
- d) čestné prohlášení uchazeče, že splňuje podmínku spolehlivosti,
- e) další doklady, jejichž předložení úřad veřejné správy požaduje v oznámení.

§ 12

(1) Stanoví-li vedoucí úřadu veřejné správy, že volné pracovní místo úředníka bude obsazeno na základě omezeného vnějšího výběrového řízení nebo neomezeného vnějšího výběrového řízení, zřídí jako svůj poradní orgán pro posouzení uchazečů výběrovou komisi.

(2) Výběrová komise má nejméně 3 členy. Předsedu, místopředsedu a ostatní členy komise jmenuje a odvolává vedoucí úřadu veřejné správy. Členem výběrové komise je zpravidla zaměstnanec personálního útvaru úřadu veřejné správy.

(3) Členem výběrové komise nesmí být fyzická osoba, u níž se zřetelem na její vztah k některému z uchazečů existuje důvodná pochybnost o její nepodjatosti. Člen výběrové komise je povinen bezprostředně po tom, co se dozví o skutečnostech nasvědčujících jeho podjatosti, oznámit to vedoucímu úřadu veřejné správy. Vedoucí úřadu veřejné správy rozhodne neprodleně o podjatosti člena výběrové komise. Shledá-li, že je člen výběrové komise podjatý, odvolá jej a na jeho místo jmenuje jinou osobu.

(4) Činnost člena výběrové komise, který je zaměstnancem zařazeným v úřadu veřejné správy, v němž je volné pracovní místo úředníka obsazováno, se považuje za výkon práce zaměstnance zařazeného v úřadu veřejné správy. Činnost člena výběrové komise, který není zaměstnancem zařazeným v úřadu veřejné správy, v němž je volné pracovní místo úředníka obsazováno, je jiným úkonem v obecném zájmu, při němž mu přísluší pracovní volno s náhradou platu v rozsahu nejvýše 96 hodin v kalendářním roce, pokud tomu nebrání vážné provozní důvody na straně jeho zaměstnavatele.

(5) Členu výběrové komise, který není zaměstnancem zařazeným v úřadu veřejné správy, v němž je volné pracovní místo úředníka obsazováno, náleží rovněž náhrada jízdních výdajů v prokázané výši; způsob dopravy určí a náhradu jízdních výdajů vyplácí úřad veřejné správy, v němž je volné pracovní místo úředníka obsazováno.

(6) Jednání výběrové komise je neveřejné. Výběrová komise jedná, je-li přítomna nadpoloviční většina jejích členů. Rozhodnutí přijímá nadpoloviční většinou hlasů přítomných členů výběrové komise.

§ 13

(1) Výběrová komise posoudí doručené přihlášky. Přihlášku uchazeče, jehož přihláška byla úřadu veřejné správy doručena po termínu stanoveném v oznámení, uchazeče, který nevyhovuje podmínkám stanoveným pro účast ve výběrovém řízení a uchazeče, který nesplňuje předpoklady podle § 4, vyřadí z dalšího výběru a o této skutečnosti a o důvodech vyřazení jej vyrozumí.

(2) Výběrová komise provede s uchazečem, u kterého nepostupovala podle odstavce 1, pohovor. Pohovor je zaměřen na otázky týkající se náplně pracovního místa úředníka, kterou má uchazeč vykonávat, a na další znalosti, jsou-li požadovány. V případě, že je obsazováno pracovní místo vedoucího úředníka výběrová komise rovněž zjišťuje schopnosti uchazeče pro řízení úředníků. Pohovor lze nahradit nebo doplnit písemnou zkouškou.

(3) Výběrová komise po ukončení pohovorů, případně provedení písemných zkoušek na základě jejich výsledků vyhotoví o posouzení uchazečů písemnou zprávu, kterou předá vedoucímu úřadu veřejné správy. Písemná zpráva obsahuje

- a) označení obsazovaného pracovního místa úředníka,
- b) jména a příjmení členů výběrové komise a jejich postavení ve výběrové komisi,
- c) seznam uchazečů,
- d) seznam uchazečů, u kterých výběrová komise postupovala podle odstavce 1,
- e) pořadí uchazečů, u kterých výběrová komise postupovala podle odstavce 2, v jakém se ve výběrovém řízení umístili.

(4) Výběrová komise může výběrové řízení ukončit též závěrem, že žádný uchazeč ve výběrovém řízení neuspěl. Výběrová komise uvede tento závěr a seznam uchazečů, u kterých postupovala podle odstavce 2, v písemné zprávě; ustanovení odstavce 3 písm. e) se nepoužije.

(5) Výběrová komise bezodkladně písemně vyrozumí uchazeče o pořadí, v jakém se umístil ve výběrovém řízení, nebo o tom, že žádný uchazeč neuspěl.

(6) Výběrová komise umožní uchazeči na požádání nahlédnout do písemné zprávy pořízené z výběrového řízení, jehož se účastnil. Na žádost uchazeče výběrová komise vyhotoví kopii písemné zprávy a vydá ji uchazeči.

(7) Vedoucí úřadu veřejné správy může obsadit volné pracovní místo úředníka uchazečem, který je uveden v pořadí uchazečů na prvním místě. Neobsadí-li vedoucí úřadu veřejné správy volné pracovní místo úředníka uchazečem, který je uveden v pořadí uchazečů na prvním místě, vyhlásí nové výběrové řízení. Ustanovení věty druhé se nepoužije, neobsadí-li vedoucí úřadu veřejné správy volné pracovní místo úředníka uchazečem, který je uveden v pořadí uchazečů na prvním místě proto, že tento uchazeč prokazatelně nemá o obsazení pracovního místa úředníka zájem; v takovém případě může vedoucí úřadu veřejné správy obsadit volné pracovní místo úředníka uchazečem, který se umístil jako druhý v pořadí uchazečů. Neobsadí-li vedoucí úřadu veřejné správy volné pracovní místo úředníka uchazečem, který se umístil jako druhý v pořadí uchazečů, vyhlásí nové výběrové řízení.

(8) Vedoucí úřadu veřejné správy vyhlásí nové výběrové řízení, ukončila-li výběrová komise výběrové řízení závěrem, že žádný uchazeč ve výběrovém řízení neuspěl.

§ 14

(1) Stanoví-li vedoucí úřadu veřejné správy, že volné pracovní místo úředníka bude obsazeno na základě vnitřního výběrového řízení, postupuje obdobně podle § 13 odst. 1 a 2 a 4 až 8.

(2) Vedoucí úřadu veřejné správy vyhotoví o posouzení uchazečů písemnou zprávu. Písemná zpráva obsahuje

a) označení obsazovaného pracovního místa úředníka,

b) seznam uchazečů,

c) seznam uchazečů, u kterých vedoucí úřadu veřejné správy postupoval podle § 13 odst. 1,

d) pořadí uchazečů, u kterých vedoucí úřadu veřejné správy postupoval podle § 13 odst. 2, v jakém se ve výběrovém řízení umístili.

(3) Vedoucí úřadu veřejné správy si od uchazeče vyžádá jen ty doklady, které nejsou součástí osobního spisu uchazeče vedeného úřadem veřejné správy a které jsou potřebné k prokázání, že uchazeč splňuje předpoklady podle § 4 a požadavky související s náplní pracovního místa úředníka, které má uchazeč splňovat, uvedené v oznámení.

§ 15

Pracovní poměr na dobu určitou

(1) Vedoucí úřadu veřejné správy uzavře s úředníkem pracovní poměr na dobu neurčitou. Ustanovení § 39 zákoníku práce se nepoužije.

(2) Vedoucí úřadu veřejné správy může uzavřít s úředníkem pracovní poměr na dobu určitou z důvodu

a) zajištění výkonu časově omezené působnosti úřadu veřejné správy,

b) nahrazení dočasně nepřítomného úředníka po dobu trvání překážky v práci na straně tohoto úředníka.

(3) V případě postupu podle odstavce 2 se § 39 odst. 2 zákoníku práce nepoužije.

§ 16

Převedení na jinou práci z důvodu sdělení obvinění ze spáchání trestného činu zakládajícího ztrátu bezúhonnosti

(1) Vedoucí úřadu veřejné správy převede vedoucího úředníka k výkonu práce úředníka nebo jiného zaměstnance zařazeného v úřadu veřejné správy a úředníka, který není vedoucím úředníkem, k výkonu práce jiného zaměstnance zařazeného v úřadu veřejné správy, bylo-li úředníkovi sděleno obvinění ze spáchání trestného činu zakládajícího ztrátu bezúhonnosti podle § 5, a to na dobu do pravomocného skončení trestního řízení.

(2) Jestliže pravomocné skončení trestního řízení podle odstavce 1 nezakládá ztrátu bezúhonnosti podle § 5, vedoucí úřadu veřejné správy převede úředníka zpět na původní pracovní místo. Byl-li úředník převeden k výkonu práce, za niž přísluší nižší plat, přísluší mu za dobu převedení doplatek do výše průměrného výdělku, kterého dosahoval před převedením.

(3) Není-li postup podle odstavce 1 možný, jde o překážku v práci na straně zaměstnavatele, která trvá do pravomocného skončení trestního řízení, jestliže nezakládá ztrátu bezúhonnosti podle § 5, nebo do skončení pracovního poměru úředníka, jestliže zakládá ztrátu bezúhonnosti podle § 5. Úředníkovi po dobu trvání překážky v práci náleží plat ve výši 60 % průměrného výdělku. Ustanovení odstavce 2 věty druhé se v případě, že pravomocné skončení trestního řízení nezakládá ztrátu bezúhonnosti podle § 5, použije obdobně.

Výpověď daná vedoucím úřadu veřejné správy

§ 17

(1) Vedoucí úřadu veřejné správy dá referentu vnější správy výpověď

a) pozbude-li úřad veřejné správy působnosti, realizace jejíhož výkonu je náplní práce referenta vnější správy, a není-li v úřadu veřejné správy volné pracovní místo úředníka,

případně je-li v úřadu veřejné správy volné pracovní místo úředníka, avšak referent vnější správy nemá o toto místo prokazatelně zájem,

b) stane-li se referent vnější správy nadbytečným pro výkon působnosti, jehož realizace je náplní práce referenta vnější správy, rozhodne-li vedoucí úřadu veřejné správy o zefektivnění výkonu této působnosti a není-li v úřadu veřejné správy volné pracovní místo úředníka, případně je-li v úřadu veřejné správy volné pracovní místo úředníka, avšak referent vnější správy nemá o toto místo prokazatelně zájem; snížení počtu pracovních míst úředníků lze provést pouze v rámci systemizace pracovních míst úředníků podle § 7, nebo

c) nespĺňuje-li referent vnější správy předpoklady podle § 4,

d) neprokáže-li referent vnější správy obecnou způsobilost úředníka nebo odbornou způsobilost úředníka ve lhůtách stanovených zákonem.

(2) Vedoucí úřadu veřejné správy může dát referentu vnější správy výpověď, nespĺňuje-li referent vnější správy bez zavinění zaměstnavatele požadavky pro řádný výkon práce; spočívá-li nespĺňování těchto požadavků v neuspokojivých pracovních výsledcích, je možné referentu vnější správy z tohoto důvodu dát výpověď, jen jestliže byl vedoucím úřadu veřejné správy v době posledních 12 měsíců opakovaně písemně vyzván k jejich odstranění a referent vnější správy je v přiměřené době neodstranil.

(3) Ustanovení § 52 písm. a) až c) a f) zákoníku práce se na referenta vnější správy nepoužijí.

§ 18

Vedoucí úřadu veřejné správy dá referentu vnitřní správy výpověď

a) nespĺňuje-li referent vnitřní správy předpoklady podle § 4,

b) neprokáže-li referent vnitřní správy obecnou způsobilost úředníka nebo odbornou způsobilost úředníka ve lhůtách stanovených zákonem.

§ 19

Odvolání z pracovního místa vedoucího referenta vnější správy

(1) Vedoucí úřadu veřejné správy odvolá vedoucího referenta vnější správy z pracovního místa

a) zruší-li pracovní místo vedoucího referenta vnější správy; zrušení místa vedoucího referenta vnější správy lze provést pouze v rámci systemizace pracovních míst úředníků podle § 7,

b) nespĺňuje-li vedoucí referent vnější správy předpoklady podle § 4,

c) neprokáže-li vedoucí referent vnější správy způsobilosti vedoucího úředníka ve lhůtě stanovené zákonem, nebo

d) postupuje-li podle § 16 odst. 1.

V A R I A N T A I

(2) Vedoucí úřadu veřejné správy může odvolat vedoucího referenta vnější správy z pracovního místa, nespĺňuje-li vedoucí referent vnější správy předpoklady stanovené právními předpisy pro výkon sjednané práce s výjimkou předpokladů podle § 4 nebo nespĺňuje-li vedoucí referent vnější správy bez zavinění zaměstnavatele požadavky pro řádný výkon práce; spočívá-li nespĺňování těchto požadavků v neuspokojivých pracovních výsledcích, je možné vedoucího referenta vnější správy z tohoto důvodu odvolat, jen jestliže byl vedoucím úřadu veřejné správy v době posledních 12 měsíců opakovaně písemně vyzván k jejich odstranění a vedoucí referent vnější správy je v přiměřené době neodstranil.

V A R I A N T A II

(2) Vedoucí úřadu veřejné správy může odvolat vedoucího referenta vnější správy z pracovního místa, porušil-li vedoucí referent vnější správy závažným způsobem některou ze svých zákonem stanovených povinností vedoucího referenta vnější správy nebo dopustil-li se nejméně dvou méně závažných porušení zákonem stanovených povinností vedoucího referenta vnější správy, na která byl písemně upozorněn, v době posledních 6 měsíců.

(3) Vedoucí referent vnější správy se může svého pracovního místa vzdát.

(4) Ustanovení § 73 odst. 1 zákoníku práce se na vedoucího referenta vnější správy nepoužije.

(5) Odvolání musí obsahovat důvody podle odstavců 1 a 2, jinak je neplatné.

(6) Odvolá-li vedoucí úřadu veřejné správy vedoucího referenta vnější správy z pracovního místa vedoucího úředníka, postupuje podle § 8 odst. 3. Není-li v úřadu veřejné správy volné pracovní místo úředníka, případně je-li v úřadu veřejné správy volné pracovní místo úředníka, avšak odvolaný vedoucí referent vnější správy nemá o toto místo prokazatelně zájem, je dán výpovědní důvod podle § 17 odst. 1 písm. a).

§ 20

Dovolená za kalendářní rok

Dovolená úředníka činí 6 týdnů v kalendářním roce.

§ 21

Studijní volno

Úředníku náleží v kalendářním roce pracovní volno 5 pracovních dnů s náhradou platu ve výši průměrného výdělku na

a) přípravu na vykonání zkoušek podle tohoto zákona,

b) přípravu a obhajobu diplomové práce, rigorózní práce nebo disertační práce, nebo

c) přípravu a vykonání státní závěrečné zkoušky, státní rigorózní zkoušky nebo státní doktorské zkoušky.

§ 22

Náhrada výdajů na reprezentaci

Úředníku náleží paušální náhrada výdajů na reprezentaci ve výši 5 % platové základny pro určení platu a některých náhrad výdajů představitelů státní moci, některých státních orgánů, soudců a poslanců Evropského parlamentu ročně.

§ 23

Odstupné

(1) Referentu vnější správy, u něhož došlo k rozvázání pracovního poměru výpovědí danou vedoucím úřadu veřejné správy z důvodů uvedených v § 17 odst. 1 písm. a) a b) anebo v § 52 písm. d) zákoníku práce nebo dohodou z těchto důvodů, a referentu vnitřní správy, u něhož došlo k rozvázání pracovního poměru výpovědí danou vedoucím úřadu veřejné správy z důvodů uvedených v § 52 písm. a) až d) zákoníku práce anebo dohodou z těchto důvodů, náleží kromě odstupného podle § 67 odst. 1 a 2 zákoníku práce další odstupné ve výši

a) dvojnásobku průměrného měsíčního výdělku, jestliže jeho pracovní poměr referenta vnější správy nebo referenta vnitřní správy trval 10 let,

b) trojnásobku průměrného měsíčního výdělku, jestliže jeho pracovní poměr referenta vnější správy nebo referenta vnitřní správy trval 15 let,

c) čtyřnásobku průměrného měsíčního výdělku, jestliže jeho pracovní poměr referenta vnější správy nebo referenta vnitřní správy trval 20 let.

(2) Do dob uvedených v odstavci 1 se započítává doba, po kterou referent vnější správy nebo referent vnitřní správy vykonával v pracovním poměru k České republice nebo územnímu samosprávnému celku práci, jejíž náplň odpovídá náplni práce referenta vnější správy nebo referenta vnitřní správy.

§ 24

Povinnosti úředníka

Úředník je kromě povinností stanovených zaměstnanci zákoníkem práce povinen

a) hájit při plnění pracovních úkolů veřejný zájem a dodržovat etické zásady veřejné správy; za tímto účelem úřad veřejné správy vydá etický kodex,

b) upozornit nadřízeného, že jím vydaný pokyn je ve zřejmém rozporu s právním předpisem; úředník je povinen splnit takový pokyn pouze tehdy, obdrží-li od nadřízeného písemný pokyn tak učinit a nedopustí-li se jeho splněním trestného činu nebo přestupku; úředník je současně

povinen bezodkladně po splnění pokynu oznámit věc písemně vedoucímu úřadu veřejné správy,

c) při ústním nebo písemném jednání s fyzickými nebo právnickými osobami sdělit své jméno, příjmení, úřad veřejné správy, ve kterém je zařazen k výkonu práce a zařazení v útvaru úřadu veřejné správy,

d) oznámit bezodkladně písemně nadřízenému, že nastaly skutečnosti, které odůvodňují převedení na jinou práci, odvolání z pracovního místa vedoucího úředníka nebo výpověď z pracovního poměru úředníka, a tyto skutečnosti doložit,

e) vzdělávat se podle tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ ASISTENTI

§ 25

Asistent

Asistentem je zaměstnanec v pracovním nebo obdobném poměru k České republice nebo územnímu samosprávnému celku, který vykonává informační, organizační a koordinační činnost, zpracovává analýzy a zajišťuje podklady pro politická vystoupení a jednání výlučně pro potřeby člena vlády, hejtmana, primátora, starosty, náměstka člena vlády, náměstka hejtmana, náměstka primátora, místostarosty nebo člena zastupitelstva územního samosprávného celku, který je dlouhodobě uvolněn pro výkon této funkce.

§ 26

Předpoklady pro zastávání pracovního místa asistenta

Asistentem může být fyzická osoba, která je státním občanem České republiky, popřípadě fyzická osoba, která je cizím státním občanem a má v České republice trvalý pobyt, dosáhla věku 18 let, je plně svéprávná, bezúhonná a spolehlivá.

§ 27

Doba trvání pracovněprávního vztahu asistenta

(1) Pracovní nebo obdobný poměr asistenta trvá po dobu výkonu funkce člena vlády, hejtmana, primátora, starosty, náměstka člena vlády, náměstka hejtmana, náměstka primátora, místostarosty nebo člena zastupitelstva územního samosprávného celku, který je dlouhodobě uvolněn pro výkon této funkce, pro kterého asistent vykonává činnost.

(2) Ustanovení § 39 odst. 2 zákoníku práce se na pracovní poměr asistenta nepoužije.

§ 28

Ukončení pracovněprávního vztahu vedoucím úřadu veřejné správy

Vedoucí úřadu veřejné správy dá asistentovi výpověď nebo s ním zruší dohodu o pracích konaných mimo pracovní poměr, nesplňuje-li předpoklady podle § 26.

§ 29

Povinnosti asistenta

Ustanovení § 24 písm. a) až d) se na povinnosti asistenta použije obdobně.

ČÁST TŘETÍ VZDĚLÁVÁNÍ VE VEŘEJNÉ SPRÁVĚ

§ 30

Obecná ustanovení o vzdělávání

(1) Účast na povinném vzdělávání podle tohoto zákona se považuje za výkon práce.

(2) Vzdělávání podle tohoto zákona se může účastnit také fyzická osoba, která není úředníkem, a to za úplatu.

§ 31

Institut pro veřejnou správu

(1) Zřizuje se Institut pro veřejnou správu (dále jen „institut“) jako státní příspěvková organizace se sídlem v Praze.

(2) Úkoly zřizovatele institutu plní Ministerstvo vnitra.

(3) Statutárním orgánem institutu je ředitel, kterého jmenuje a odvolává ministr vnitra.

§ 32

Poskytovatel vzdělávání

(1) Vzdělávání podle tohoto zákona je oprávněn poskytovat poskytovatel vzdělávání, kterým se rozumí

a) institut,

b) vysoká škola,

c) úřad veřejné správy, organizační složka státu nebo státní příspěvková organizace zřízená ministerstvem nebo jiným ústředním správním úřadem za účelem vzdělávání a odborné přípravy zaměstnanců,

d) osoba oprávněná k poskytování dalšího vzdělávání.

(2) Poskytovatel vzdělávání poskytuje vzdělávání podle tohoto zákona v souladu se závazným vzdělávacím programem vyhotoveným institutem.

§ 33

Plán vzdělávání

(1) Plánem vzdělávání se rozumí rozvržení vzdělávání úředníka na období 3 let. Plán vzdělávání obsahuje druh vzdělávání, časový rozsah a rozvrh vzdělávání.

(2) Vedoucí úřadu veřejné správy postupuje při zajištění vzdělávání úředníka podle plánu vzdělávání.

(3) Vedoucí úřadu veřejné správy stanoví plán vzdělávání nejpozději 1 měsíc přede dnem, kterým začíná období, na které se plán vzdělávání vztahuje, a předá jedno písemné vyhotovení plánu úředníku. Vedoucí úřadu veřejné správy vyhotoví první plán vzdělávání do 4 měsíců od vzniku pracovního poměru úředníka.

(4) Je-li to z hlediska potřeb úřadu veřejné správy nezbytné, vedoucí úřadu veřejné správy plán vzdělávání aktualizuje; vedoucí úřadu veřejné správy předá písemné vyhotovení aktualizovaného plánu vzdělávání úředníku bezodkladně po aktualizaci.

§ 34

Druhy vzdělávání

(1) Vzděláváním podle tohoto zákona se rozumí

- a) příprava k ověření a ověření obecné způsobilosti úředníka
- b) příprava k ověření a ověření odborné způsobilosti úředníka,
- c) příprava k ověření a ověření způsobilosti vedoucího úředníka,
- d) vzdělávání určené prioritami vlády a ústředními správními úřady,
- e) průběžné vzdělávání.

(2) Úředník je povinen účastnit se

- a) přípravy k ověření a ověření obecné způsobilosti úředníka,
- b) přípravy k ověření a ověření odborné způsobilosti úředníka,
- c) vzdělávání určeného prioritami vlády a ústředními správními úřady,

d) průběžného vzdělávání.

(3) Vedoucí úředník je povinen se účastnit

a) přípravy k ověření a ověření obecné způsobilosti úředníka,

b) přípravy k ověření a ověření způsobilosti vedoucího úředníka,

c) vzdělávání určeného prioritami vlády a ústředními správními úřady,

d) průběžného vzdělávání.

(4) Podílí-li se úředník na výkonu více činností, pro které je vyžadována odborná způsobilost úředníka, je povinen se účastnit na přípravě k ověření a ověření odborné způsobilosti úředníka pro každou takovou činnost.

(5) Úředník, který prokázal obecnou způsobilost úředníka, není povinen ji znovu prokazovat, přešel-li na jiný úřad veřejné správy. Úředník, který prokázal odbornou způsobilost úředníka, není povinen ji znovu prokazovat, přešel-li na jiný úřad veřejné správy, kde vykonává stejnou činnost.

(6) Ministerstvo vnitra stanoví prováděcím právním předpisem způsob organizace jednotlivých druhů vzdělávání a přípravy k ověřování způsobilosti.

§ 35

Druhy průběžného vzdělávání

(1) Průběžným vzděláváním se rozumí

a) aktualizací vzdělávání,

b) prohlubující vzdělávání,

c) specializační vzdělávání.

(2) Aktualizačním vzděláváním se rozumí vzdělávání, které reaguje zejména na změny právní úpravy nebo odborného prostředí.

(3) Prohlubujícím vzděláváním se rozumí vzdělávání, které zajišťuje hlubší znalost v návaznosti na již absolvované vzdělávání.

(4) Specializačním vzděláváním se rozumí vzdělávání, které zajišťuje odborný a osobní rozvoj úředníka, včetně jazykového vzdělávání.

(5) Průběžné vzdělávání se uskutečňuje v rozsahu nejméně 4 hodin výuky denně, a to v akreditovaném vzdělávacím programu Ministerstva vnitra.

§ 36

Účast na průběžném vzdělávání

(1) Referent vnější správy je povinen zúčastnit se průběžného vzdělávání v rozsahu minimálně 12 hodin ročně, z toho minimálně 6 hodin ročně v aktualizacím vzdělávání.

(2) Referent vnitřní správy je povinen zúčastnit se průběžného vzdělávání v rozsahu minimálně 6 hodin ročně.

(3) O účasti úředníků uvedených v odstavci 1 a 2 na jednotlivých kurzech rozhoduje vedoucí úřadu veřejné správy na základě potřeb úřadu veřejné správy a podle plánu vzdělávání úředníka.

§ 37

Prokazování účasti na průběžném vzdělávání

(1) Úředník prokazuje účast na průběžném vzdělávání osvědčením vydaným poskytovatelem vzdělávání.

(2) Poskytovatel vzdělávání vydá osvědčení o účasti na průběžném vzdělávání účastníkovi, který se účastnil vzdělávání, do 10 pracovních dnů ode dne ukončení průběžného vzdělávání.

(3) Poskytovatel vzdělávání vloží jmenný seznam účastníků průběžného vzdělávání do personálního portálu do 20 pracovních dnů ode dne ukončení průběžného vzdělávání.

§ 38

Vzdělávací program

(1) Institut stanoví v dohodě s příslušnými ústředními správními úřady závazný vzdělávací program pro vzdělávání pro druh vzdělávání uvedený v § 34 odst. 1 písm. a) až d) (dále jen „závazný vzdělávací program“).

(2) Poskytovatel vzdělávání zpracuje vzdělávací program průběžného vzdělávání.

(3) Vzdělávací program podle odstavců 1 a 2 obsahuje

a) název vzdělávacího programu,

b) druh vzdělávání,

c) charakteristiku cílů vzdělávání,

d) obsah vzdělávacího programu ve formě členění na vzdělávací předměty nebo výukové moduly a jejich charakteristik,

e) vzdělávací plán; vzdělávacím plánem se rozumí časová a obsahová posloupnost vzdělávacích předmětů nebo výukových modulů, časové dotace věnované jednotlivým vzdělávacím předmětům nebo výukovým modulům a celkový rozsah vzdělávacího programu,

- f) specifikaci cílové skupiny vzdělávacího programu,
- g) profil absolventa vzdělávacího programu včetně uvedení rozsahu znalostí absolventa vzdělávacího programu,
- h) formy a metody výuky vzdělávacího programu,
- i) seznam zkušebních otázek pro ústní část zkoušky,
- j) seznam doporučených, případně povinných studijních materiálů,
- k) podmínky, které musí účastník vzdělávání splnit v průběhu vzdělávání a pro řádné ukončení vzdělávacího programu, a způsob ověření výsledků vzdělávání,
- l) označení dokladu o ukončení vzdělání, pokud bude tento doklad vydáván.

(4) Poskytovatel vzdělávání, který poskytuje vzdělávání uvedené v § 34 odst. 1 písm. a) až d), tak činí podle závazného vzdělávacího programu.

(5) Institut poskytne závazný vzdělávací program poskytovateli vzdělávání za úplaty, která nesmí přesáhnout náklady spojené s jeho pořízením; poskytnutí závazného vzdělávacího programu poskytovateli vzdělávání, který je organizační složkou státu, je bezplatné. Poskytovatel vzdělávání nesmí závazný vzdělávací program poskytnout jinému subjektu.

§ 39

Akreditace vzdělávacího programu průběžného vzdělávání

(1) Poskytovatel vzdělávání poskytuje průběžné vzdělávání podle vzdělávacího programu průběžného vzdělávání akreditovaného Ministerstvem vnitra.

(2) Žádost o akreditaci vzdělávacího programu průběžného vzdělávání se podává na formuláři, který je stanoven v příloze k tomuto zákonu.

(3) K žádosti o akreditaci vzdělávacího programu průběžného vzdělávání žadatel připojí doklad o úhradě správního poplatku. Správní poplatek lze uhradit pouze převodem na zvláštní účet státního rozpočtu. Poskytovatel vzdělávání uvedený v § 32 odst. 1 písm. a) až c) je osvobozen od správního poplatku.

(4) V žádosti o akreditaci vzdělávacího programu průběžného vzdělávání poskytovatel vzdělávání doloží zajištění vzdělávacího programu průběžného vzdělávání odborným lektorem s požadovanou kvalifikací.

(5) Ministerstvo vnitra udělí poskytovateli vzdělávání akreditaci vzdělávacího programu průběžného vzdělávání, je-li vzdělávací program průběžného vzdělávání způsobilý naplnit účel průběžného vzdělávání a má-li poskytovatel vzdělávání zajištěn vzdělávací program průběžného vzdělávání odborným lektorem s požadovanou kvalifikací.

(6) Ministerstvo vnitra odejme poskytovateli vzdělávání akreditaci vzdělávacího programu průběžného vzdělávání, zjistí-li, že vzdělávací program průběžného vzdělávání nenaplnuje účel průběžného vzdělávání nebo že poskytovatel vzdělávání nemá zajištěn vzdělávací program průběžného vzdělávání odborným lektorem s požadovanou kvalifikací.

(7) Poskytovatel, kterému Ministerstvo vnitra odňalo akreditaci, může požádat o novou akreditaci vzdělávacího programu nejdříve po uplynutí 3 let od právní moci rozhodnutí o odejmutí akreditace vzdělávacího programu.

§ 40

Povinnosti poskytovatele vzdělávání

(1) Poskytovatel vzdělávání je při poskytování vzdělávání podle vzdělávacího programu povinen

a) předložit institutu do konce února kalendářního roku písemnou zprávu o vzdělávání úředníků za uplynulý kalendářní rok; výroční zpráva obsahuje základní statistické údaje o vzdělávání poskytovaném podle tohoto zákona v uplynulém kalendářním roce v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem,

b) poskytovat vzdělávání ve vhodných prostorách s přiměřeným materiálním, technickým a personálním zabezpečením,

c) vést evidenci vydaných osvědčení o účasti na vzdělávání podle tohoto zákona a zveřejnit ji prostřednictvím personálního portálu.

(2) Poskytovatel vzdělávání uvedený v § 32 odst. 1 písm. b) až d) je při využívání závazného vzdělávacího programu povinen

a) oznámit institutu prostřednictvím personálního portálu záměr poskytovat vzdělávání podle závazného vzdělávacího programu,

b) předávat institutu prostřednictvím personálního portálu seznam absolventů vzdělávání do 20 pracovních dnů ode dne ukončení vzdělávání; seznam obsahuje jméno, popřípadě jména, příjmení úředníka, druh vzdělávání, název kurzu, číslo vzdělávacího programu a datum vydání osvědčení.

(3) Ministerstvo vnitra stanoví prováděcím právním předpisem statistické údaje podle odstavce 1 písm. a).

§ 41

Výroční zpráva o vzdělávání

(1) Institut vypracuje na základě písemných zpráv o vzdělávání úředníků předložených poskytovateli vzdělávání souhrnnou výroční zprávu o vzdělávání úředníků v České republice za uplynulý kalendářní rok (dále jen „výroční zpráva o vzdělávání“).

(2) Institut předloží výroční zprávu o vzdělávání do konce dubna kalendářního roku

Ministerstvu vnitra.

(3) Ministerstvo vnitra předloží výroční zprávu o vzdělávání do konce června kalendářního roku vládě k projednání. Po projednání vládou Ministerstvo vnitra zveřejní výroční zprávu o vzdělávání prostřednictvím personálního portálu.

§ 42

Ověření obecné způsobilosti úředníka

(1) Obecnou způsobilostí úředníka se rozumí souhrn základních znalostí a dovedností nezbytných k výkonu práce úředníka. Zahrnuje znalosti obecných zásad organizace a činnosti veřejné správy, základů veřejného práva, veřejných financí, stěžejních principů fungování Evropské unie, práv, povinností a etických pravidel pro práci ve veřejné správě a v případě referenta vnější správy rovněž znalosti základních ustanovení právních předpisů upravujících postup správních orgánů při výkonu působnosti v oblasti veřejné správy a schopnost aplikace těchto znalostí.

(2) Úředník je povinen prokázat obecnou způsobilost úředníka do 12 měsíců ode dne vzniku pracovního poměru. Lhůta podle tohoto odstavce se nestaví ani nepřerušuje převedením na jinou práci.

(3) Obecná způsobilost úředníka se ověřuje zkouškou a prokazuje osvědčením.

(4) Vedoucí úřadu veřejné správy přihlásí úředníka ke zkoušce obecné způsobilosti úředníka do 4 měsíců ode dne vzniku pracovního poměru.

(5) Příprava k ověření obecné způsobilosti úředníka se uskutečňuje formou kurzů podle závazného vzdělávacího programu v rozsahu alespoň 5 pracovních dní v případě prezenční formy vzdělávání nebo alespoň 90 dní v případě distanční formy vzdělávání.

(6) Přípravu k ověření a ověření obecné způsobilost úředníka lze nahradit právnickým vysokoškolským vzděláním v magisterském studijním programu v oboru právo.

(7) Ministerstvo vnitra stanoví prováděcím právním předpisem podrobnosti organizace a průběhu zkoušky podle odstavce 3.

§ 43

Ověření odborné způsobilosti úředníka

(1) Odbornou způsobilostí úředníka se rozumí souhrn znalostí a dovedností nezbytných pro výkon činností stanovených prováděcím právním předpisem. Zahrnuje znalost působnosti správních orgánů nebo práv vztahující se k těmto činnostem nebo práv a povinností zaměstnavatele jako právnícké osoby vztahující se k těmto činnostem a schopnost aplikace těchto znalostí.

(2) Úředník je povinen prokázat odbornou způsobilost úředníka do 24 měsíců od zařazení na pracovní místo, jehož náplní je výkon činností uvedených v odstavci 1. Lhůta podle tohoto odstavce se nestaví ani nepřerušuje převedením na jinou práci.

(3) Odborná způsobilost úředníka se ověřuje zkouškou a prokazuje osvědčením.

(4) Vedoucí úřadu veřejné správy přihlásí úředníka ke zkoušce odborné způsobilosti úředníka do 4 měsíců od zařazení na pracovní místo, jehož náplní je výkon činností uvedených v odstavci 1.

(5) Příprava k ověření odborné způsobilosti úředníka se realizuje formou kurzů podle závazného vzdělávacího programu v rozsahu alespoň 5 pracovních dní v případě prezenční formy vzdělávání nebo alespoň 90 dní v případě distanční formy vzdělávání.

(6) Ministerstvo vnitra stanoví prováděcím právním předpisem činnosti, pro jejichž výkon musí úředník prokázat odbornou způsobilost úředníka, a podrobnosti organizace a průběhu zkoušky podle odstavce 3.

§ 44

Ověření způsobilosti vedoucího úředníka

(1) Způsobilostí vedoucího úředníka se rozumí souhrn znalostí a dovedností v oblasti řízení procesů a vedení fyzických osob, zejména personální činnost vedoucího úředníka, pravidla týmové spolupráce, efektivní komunikace, metody hodnocení a motivace, řešení konfliktů a vyjednávání, procesy manažerského řízení, rozhodování a kontrola a schopnost aplikace těchto znalostí.

(2) Vedoucí úředník je povinen prokázat způsobilost vedoucího úředníka do 24 měsíců ode dne, kdy byl jmenován na pracovní místo vedoucího úředníka.

(3) Příprava k ověření způsobilosti vedoucího úředníka se uskutečňuje podle závazného vzdělávacího programu v rozsahu nejméně 7 pracovních dnů.

(4) Způsobilost vedoucího úředníka se ověřuje zkouškou a prokazuje osvědčením.

(5) Vedoucí úřadu veřejné správy přihlásí vedoucího úředníka ke zkoušce způsobilosti vedoucího úředníka do 12 měsíců ode dne, kdy byl jmenován na pracovní místo vedoucího úředníka.

(6) Ministerstvo vnitra stanoví prováděcím právním předpisem podrobnosti organizace a průběhu zkoušky podle odstavce 4.

§ 45

Zabezpečení provádění zkoušky obecné způsobilosti úředníka, zkoušky odborné způsobilosti úředníka a zkoušky způsobilosti vedoucího úředníka

(1) Institut ve spolupráci s příslušnými ministerstvy a ostatními správními úřady zabezpečuje provádění zkoušek a vydávání osvědčení o obecné způsobilosti úředníka, odborné způsobilosti úředníka a způsobilosti vedoucího úředníka.

(2) Institut písemně sdělí do 30 dnů ode dne doručení přihlášky úředníkovi den, místo a čas konání zkoušky, seznam zkušebních otázek a seznam odborné literatury.

§ 46

Průběh zkoušky obecné způsobilosti úředníka a zkoušky odborné způsobilosti úředníka

(1) Zkouška obecné způsobilosti úředníka a zkouška odborné způsobilosti úředníka se člení na dvě samostatně vykonávané a hodnocené části, a to na část písemnou a část ústní.

(2) Úředník skládající zkoušku (dále jen „zkoušený“) koná nejdříve písemnou část zkoušky. Úspěšné složení písemné části zkoušky je předpokladem pro konání ústní části zkoušky.

(3) Písemná část zkoušky trvá nejvýše 60 minut. Doba na přípravu ústní části zkoušky činí nejméně 15 minut. Ústní zkouška trvá nejvýše 30 minut.

(4) Jestliže zkoušený v písemné části zkoušky správně zodpoví alespoň tři čtvrtiny z celkového počtu v ní obsažených otázek, je hodnocen klasifikačním stupněm „vyhověl“; v opačném případě je hodnocen klasifikačním stupněm „nevyhověl“. Jestliže zkoušený při ústní části zkoušky prokázal obecnou způsobilost úředníka nebo odbornou způsobilost úředníka, je hodnocen klasifikačním stupněm „vyhověl“, v opačném případě klasifikačním stupněm „nevyhověl“.

(5) Zkušební komise vypracuje o průběhu a výsledku zkoušky protokol. Zkouška a vyhlášení jejích výsledků jsou veřejné. Předseda zkušební komise oznámí zkoušenému výsledek písemné i ústní části zkoušky v den jejich konání.

(6) Zkoušený, který byl ze zkoušky vyloučen nebo se k písemné nebo ústní části zkoušky bez náležité omluvy nedostavil anebo při písemné nebo ústní části zkoušky od zkoušky odstoupil, při zkoušce nevyhověl.

(7) Úředníkovi, který se ze závažného důvodu ke zkoušce nemohl dostavit a jehož neúčast byla vedoucím úřadu veřejné správy nejpozději do tří pracovních dnů po dni zkoušky omluvena, institut určí náhradní termín.

§ 47

Průběh zkoušky způsobilosti vedoucího úředníka

(1) Zkouška způsobilosti vedoucího úředníka se koná formou písemné práce, rozpravou nad touto prací a odbornou rozpravou na dvě témata související s tématem práce. Témata písemné práce a odborné rozpravy stanoví závazný vzdělávací program.

(2) Zkouška trvá nejvýše 60 minut.

(3) Ustanovení § 46 odst. 5 až 7 se použijí obdobně.

§ 48

Opakování zkoušky obecné způsobilosti úředníka, zkoušky odborné způsobilosti úředníka a zkoušky způsobilosti vedoucího úředníka

(1) Jestliže zkoušený při zkoušce nevyhověl, může ji dvakrát opakovat. Zkoušku lze opakovat nejdříve po 30 dnech, nejpozději však do 60 dnů ode dne konání zkoušky, v níž zkoušený nevyhověl.

(2) Pokud zkoušený neuspěje ani při druhém opakování zkoušky, příprava k ověření a vykonání zkoušky skončí. Vedoucí úřadu veřejné správy může zkoušeného přihlásit k nové přípravě a vykonání nové zkoušky. Novou zkoušku lze konat nejdříve po uplynutí doby 6 měsíců ode dne, kdy se konala druhá opakovaná zkouška, při které žadatel neuspěl.

(3) K opakování zkoušky nebo k vykonání nové zkoušky poskytne vedoucí úřadu veřejné správy zkoušenému pracovní volno bez náhrady platu.

(4) Nevyhověl-li zkoušený při zkoušce, institut o tom uvědomí úřad veřejné správy, jehož vedoucí zkoušeného ke zkoušce přihlásil.

(5) Opakování zkoušky ani vykonání nové zkoušky nestaví ani nepřerušuje lhůtu k prokázání obecné způsobilosti úředníka, odborné způsobilosti úředníka nebo odborné způsobilosti vedoucího úředníka.

§ 49

Řízení o námitkách

(1) Je-li zkoušený při zkoušce hodnocen klasifikačním stupněm „nevyhověl“, má právo podat do 15 dnů ode dne oznámení této skutečnosti námitky proti postupu zkušební komise; námitky se podávají zkušební komisi prostřednictvím institutu. Zkušební komise námitkám vyhoví nebo je bez zbytečného odkladu předá k rozhodnutí Ministerstvu vnitra spolu se spisem a svým vyjádřením k podaným námitkám.

(2) Ministerstvo vnitra o námitkách rozhodne ve lhůtě 30 dnů od doručení. Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra o námitkách nelze podat rozklad.

(3) Vyhoví-li Ministerstvo vnitra námitce, vydá osvědčení o obecné způsobilosti úředníka, odborné způsobilosti úředníka nebo způsobilosti vedoucího úředníka, jsou-li splněny podmínky pro vydání osvědčení. Nelze-li vydat osvědčení, uloží Ministerstvo vnitra institutu, aby ověřil příslušnou způsobilost.

§ 50

Zkušební komise

(1) Zkušební komisi zřizuje institut za účelem ověření obecné způsobilosti úředníka, odborné způsobilosti úředníka a způsobilosti vedoucího úředníka.

(2) Zkušební komise má 3 členy a je složená ze zkušebních komisařů, a to podle jejich odbornosti. Předsedu a ostatní členy zkušební komise jmenuje a odvolává institut.

(3) Členem komise nesmí být fyzická osoba, u níž se zřetelem na její vztah ke zkoušenému existují důvodné pochybnosti o její nepodjatosti. Člen komise je povinen bezprostředně po tom, co se dozví o skutečnostech nasvědčujících jeho podjatosti, oznámit tuto skutečnost institutu.

(4) Činnost zkušební komise řídí její předseda. Zkušební komise rozhoduje nadpoloviční většinou hlasů.

(5) Zkušební komise je při zkoušce vázána stanovenými soubory zkušebních otázek.

(6) Zkušební komise může vyloučit ze zkoušky zkoušeného, který v průběhu zkoušky použije nedovolené pomůcky nebo průběh zkoušky jinak vážně narušuje.

Zkušební komisař

§ 51

(1) Zkušební komisař je fyzická osoba zapsaná v seznamu zkušebních komisařů.

(2) Seznam zkušebních komisařů vede institut. Institut zveřejňuje seznam prostřednictvím personálního portálu.

(3) Zkušebním komisařem může být

a) akademický pracovník nebo pedagogický pracovník, nebo

b) absolvent kurzu pro zkušební komisaře pořádaný institutem, který splňuje podmínku odbornosti v příslušné oblasti.

(4) Podmínku odbornosti podle odstavce 3 písm. b) posuzuje institut. Za tímto účelem je institut oprávněn vyžádat si stanovisko příslušného ústředního správního úřadu nebo vysoké školy.

(5) Fyzická osoba uvedená v odstavci 3 podá žádost o zapsání do seznamu zkušebních komisařů prostřednictvím personálního portálu institutu.

(6) Splňuje-li žadatel požadavky uvedené v odstavci 3, institut jej zapíše do seznamu zkušebních komisařů, v opačném případě institut vydá rozhodnutí o odmítnutí zapsání do seznamu zkušebních komisařů.

(7) Institut vyškrtne fyzickou osobu ze seznamu zkušebních komisařů, pokud

a) nespĺňuje podmínky podle odstavce 3,

b) jedná jako zkušební komisař v rozporu s § 52 odst. 1.

§ 52

(1) Zkušební komisař je povinen při ověřování vzdělávání úředníků postupovat nezávisle, nestranně a spravedlivě.

(2) Činnost zkušební komisaře je jiným úkonem v obecném zájmu, při němž přísluší pracovní volno bez náhrady platu v rozsahu nejvýše 96 hodin v kalendářním roce, pokud tomu nebrání vážné provozní důvody na straně úřadu. Zkušebnímu komisaři náleží odměna, kterou hradí institut.

§ 53

Náklady na vzdělávání

(1) Náklady spojené se vzděláváním úředníků a jejich ověřováním nese úřad veřejné správy.

(2) Náklady spojené s přípravou na opakovanou zkoušku a s opakováním zkoušky a s přípravou na novou zkoušku a vykonáním nové zkoušky nese úředník, s výjimkou opakování zkoušky podle § 49 odst. 3.

§ 54

Počítání lhůt

Do lhůt uvedených v § 42 odst. 2, § 43 odst. 2 a § 44 odst. 2 se nezapočítává doba mateřské dovolené, rodičovské dovolené, pracovní neschopnosti, doba uvolnění pro výkon veřejné funkce a doba, po kterou je úředník převeden na jinou práci.

Správní delikty poskytovatelů vzdělávání

§ 55

(1) Fyzická osob se jako poskytovatel vzdělávání dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 39 odst. 1 poskytuje průběžné vzdělávání podle vzdělávacího programu průběžného vzdělávání bez udělení akreditace, nebo

b) poskytuje průběžné vzdělávání podle akreditovaného vzdělávacího programu průběžného vzdělávání v rozporu s § 38 odst. 3.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 200 000 Kč.

§ 56

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako poskytovatel vzdělávání, dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s § 39 odst. 1 poskytuje průběžné vzdělávání podle vzdělávacího programu průběžného vzdělávání bez udělené akreditace, nebo

b) poskytuje průběžné vzdělávání podle akreditovaného vzdělávacího programu průběžného vzdělávání v rozporu s § 38 odst. 3.

(2) Za správní delikt podle odstavce 1 se uloží pokuta do 200 000 Kč.

§ 57

(1) Právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

(5) Správní delikty podle tohoto zákona v prvním stupni projednává Ministerstvo vnitra.

(6) Příjem z pokut je příjmem státního rozpočtu.

§ 58

Působnost Ministerstva vnitra

Ministerstvo vnitra

a) kontroluje dodržování vzdělávacích programů a závazných vzdělávacích programů u poskytovatelů vzdělávání,

b) vykonává kontrolu plnění úkolů stanovených tímto zákonem institutu,

c) vykonává působnost nadřízeného správního orgánu ve vztahu k institutu.

§ 59

Působnost ústředních správních úřadů

Příslušný ústřední správní úřad

- a) stanoví obsah zkoušky odborné způsobilosti úředníka podle své působnosti,
- b) navrhuje institutu soubor zkušebních otázek pro písemnou a ústní část zkoušky odborné způsobilosti úředníka podle své působnosti a seznam studijních materiálů včetně kritérií hodnocení zkoušky,
- c) spolupracuje s institutem při tvorbě závazných vzdělávacích programů,
- d) spolupracuje s institutem při zajišťování přípravy ke zkoušce odborné způsobilosti úředníka, pokud ji nezajistí žádný poskytovatel vzdělávání.

§ 60

Působnost institutu

- (1) Institut zabezpečuje vzdělávání úředníků podle tohoto zákona.
- (2) Institut při zabezpečování vzdělávání úředníků zejména
 - a) připravuje vzdělávací programy a pedagogickou činnost ke vzdělávání podle tohoto zákona,
 - b) informuje a publikuje o vzdělávání,
 - c) uvádí výsledky vědecko-výzkumné činnosti do vzdělávání,
 - d) spolupracuje se vzdělávacími institucemi za účelem zkvalitnění vzdělávání podle tohoto zákona,
 - e) zajišťuje prohlubování kvalifikace podle tohoto zákona,
 - f) po vyjádření Ministerstva vnitra stanoví obsah zkoušky obecné způsobilosti úředníka a zkoušky odborné způsobilosti úředníka a zajišťuje její aktuálnost,
 - g) po vyjádření Ministerstva vnitra stanoví okruhy témat pro zkoušku způsobilosti vedoucího úředníka,
 - h) metodicky řídí a koordinuje vzdělávání podle tohoto zákona,
 - i) ověřuje obecnou způsobilost úředníka, odbornou způsobilost úředníka a způsobilost vedoucího úředníka,
 - j) zajišťuje přípravu ke zkouškám podle tohoto zákona, pokud ji nezajistí žádný poskytovatel vzdělávání; spolupracuje při tom s příslušnými ústředními správními úřady,
 - k) jmenuje ze seznamu zkušebních komisařů členy zkušebních komisí,
 - l) zveřejňuje seznam zkušebních komisařů prostřednictvím personálního portálu,

m) vydává osvědčení o obecné způsobilosti úředníka, odborné způsobilosti úředníka a způsobilosti vedoucího úředníka, nejsou-li vydána postupem podle § 49 odst. 3 a vede jejich evidenci,

n) zpracovává závazné vzdělávací programy,

o) plní další úkoly podle tohoto zákona.

ČÁST ČTVRTÁ SPOLEČNÁ A PŘECHODNÁ USTANOVENÍ

§ 61

Personální portál

(1) Personální portál je informačním systémem veřejné správy, který je určen k

a) zveřejňování informací podle tohoto zákona,

b) vyhlašování výběrových řízení,

c) předávání informací podle tohoto zákona poskytovatelům vzdělávání,

d) podávání návrhů úřadů veřejné správy na jmenování zkušební komisaře.

(2) Správcem personálního portálu je Ministerstvo vnitra.

(3) Uživatelem evidence volných pracovních míst je úřad veřejné správy.

(4) Součástí personálního portálu je neveřejná evidence volných pracovních míst úředníků.

(5) Evidence volných pracovních míst úředníků obsahuje tyto údaje

a) o volných pracovních místech úředníků

1. název úřadu veřejné správy,

2. náplň práce a místo výkonu práce,

3. předpoklady podle § 4 a požadavky na volné pracovní místo úředníka.

b) o úřednících

1. název úřadu veřejné správy, v němž je úředník zařazen,

2. číslo, pod kterým je úředník evidován v personálním portálu,

3. dosažené vzdělání,

4. náplň práce,

5. doba trvání pracovního poměru v úřadu veřejné správy.

§ 62

Výkonem práv a povinností stanovených tímto zákonem vedoucímu úřadu veřejné

správy může vedoucí úřadu veřejné správy pověřit úředníka veřejné správy v jím řízeném úřadu veřejné správy. Vedoucí úřadu veřejné správy, který je členem vlády, může výkonem práv a povinností stanovených tímto zákonem vedoucímu úřadu veřejné správy rovněž pověřit svého náměstka.

§ 63

Použití zákoníku práce

Pracovní poměr úředníků a asistentů, jakož i jejich další pracovněprávní vztahy včetně práv a povinností vyplývajících z pracovního poměru se řídí zákoníkem práce, pokud tento zákon neobsahuje zvláštní úpravu.

§ 64

Použití správního řádu

Ustanovení části druhé a třetí správního řádu se nepoužijí na řízení podle § 49 a § 51.

Přechodná ustanovení

§ 65

(1) Zaměstnanec v pracovním poměru k České republice nebo územnímu samosprávnému celku zařazený ve správním úřadu, bezpečnostním sboru s výjimkou zpravodajské služby, úřadu územního samosprávného celku nebo obecní policii, který vykonává činnosti, které podle tohoto zákona vykonává úředník, a který splňuje předpoklady podle § 4, se považuje ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona za úředníka. Doba trvání pracovního poměru zaměstnance se nemění.

(2) Vedoucí úřadu veřejné správy převede zaměstnance v pracovním poměru k České republice nebo územnímu samosprávnému celku zařazeného ve správním úřadu, bezpečnostním sboru s výjimkou zpravodajské služby, úřadu územního samosprávného celku nebo obecní policii, který vykonává činnosti, které podle tohoto zákona vykonává úředník, a který nesplňuje předpoklady podle § 4, na jinou práci; není-li to možné, je dán výpovědní důvod podle § 52 písm. c) zákoníku práce.

(3) Vedoucí zaměstnanec v pracovním poměru k České republice nebo územnímu samosprávnému celku zařazený ve správním úřadu, bezpečnostním sboru s výjimkou zpravodajské služby, úřadu územního samosprávného celku nebo obecní policii, který vykonává činnosti, které podle tohoto zákona vykonává vedoucí úředník, a který splňuje předpoklady podle § 4, se považuje ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona za vedoucího úředníka. Doba trvání pracovního poměru zaměstnance se nemění.

(4) Vedoucí úřadu veřejné správy odvolá vedoucího zaměstnance v pracovním poměru k České republice nebo územnímu samosprávnému celku zařazeného ve správním úřadu, bezpečnostním sboru s výjimkou zpravodajské služby, úřadu územního samosprávného celku nebo obecní policii, který vykonává činnosti, které podle tohoto zákona vykonává vedoucí úředník, a který nesplňuje předpoklady podle § 4.

(5) Zaměstnanec v pracovním nebo obdobném poměru k České republice nebo územnímu samosprávnému celku zařazený ve správním úřadu nebo úřadu územního samosprávného celku, který vykonává činnosti, které podle tohoto zákona vykonává asistent, a který splňuje předpoklady podle § 26, se považuje ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona za asistenta. Pracovní poměr takového zaměstnance se mění na pracovní poměr podle § 27.

(6) Vedoucí úřadu veřejné správy převede zaměstnance v pracovním poměru k České republice nebo územnímu samosprávnému celku zařazeného ve správním úřadu nebo úřadu územního samosprávného celku, který vykonává činnosti, které podle tohoto zákona vykonává asistent, a který nesplňuje předpoklady podle § 26, na jinou práci; není-li to možné, je dán výpovědní důvod podle § 52 písm. c) zákoníku práce. Poměr k České republice nebo územnímu samosprávnému celku obdobný pracovnímu poměru končí zaměstnanci zařazenému ve správním úřadu nebo úřadu územního samosprávného celku, vykonávajícímu činnosti, které podle tohoto zákona vykonává asistent, jenž nesplňuje předpoklady podle § 26, patnáctým dnem následujícím po dni nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 66

(1) Zvláštní odborná způsobilost ověřená zkouškou podle dosavadních právních předpisů a vzdělání, které jako rovnocenné označily dosavadní právní předpisy, nebo vzdělání, které ministerstvo uznalo jako rovnocenné podle dosavadních právních předpisů, se považuje za obecnou způsobilost úředníka a odbornou způsobilost úředníka prokázanou podle tohoto zákona.

(2) Přihláška ke zkoušce zvláštní odborné způsobilosti podaná přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se považuje za přihlášku ke zkoušce obecné způsobilosti úředníka a za přihlášku ke zkoušce odborné způsobilosti úředníka podle tohoto zákona.

(3) Fyzická osoba uvedená v § 65 odst. 1 a 3, která ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona vykonávala činnosti, které podle tohoto zákona vykonává úředník nebo vedoucí úředník alespoň 3 roky, není povinna prokazovat obecnou způsobilost úředníka, odbornou způsobilost úředníka nebo způsobilost vedoucího úředníka.

(4) Fyzická osoba uvedená v § 65 odst. 1 a 3, která není uvedena v odstavci 3 a která má podle tohoto zákona povinnost prokázat obecnou způsobilost úředníka, odbornou způsobilost úředníka nebo způsobilost vedoucího úředníka, je povinna příslušnou způsobilost prokázat do 24 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Vedoucí úřadu veřejné správy přihlásí tuto osobu ke zkoušce příslušné způsobilosti do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 67

(1) Fyzická osoba zařazená do seznamu odborníků na obecnou nebo zvláštní část zkoušky zvláštní odborné způsobilosti podle dosavadních právních předpisů se považuje za zkušební komisaře podle tohoto zákona v rozsahu své odbornosti.

(2) Akreditace vzdělávací instituce a akreditace vzdělávacího programu udělená ministerstvem podle dosavadních právních předpisů se považuje za akreditaci podle tohoto zákona.

Právní úkony týkající se vzniku, změny a skončení pracovního poměru, jakož i další právní úkony učiněné před 1. lednem 2014, i když jejich právní účinky nastanou až po tomto datu, se řídí podle dosavadních právních předpisů.

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon).
2. Zákon č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon).
3. Zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů.
4. Zákon č. 281/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění zákona č. 131/2003 Sb., a zákon č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění zákona č. 123/2003 Sb.
5. Část první zákona č. 426/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.
6. Část druhá zákona č. 46/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů.
7. Část jedenáctá zákona č. 359/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony v souvislosti se stanovením platu a dalších náležitostí poslanců Evropského parlamentu, zvolených na území České republiky.
8. Část čtyřicátá sedmá a čtyřicátá osmá zákona č. 436/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zaměstnanosti.
9. Část devátá a desátá zákona č. 626/2004 Sb., o změně některých zákonů v návaznosti na realizaci reformy veřejných financí v oblasti odměňování.
10. Část čtvrtá zákona č. 586/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o branné povinnosti a jejím zajišťování (branný zákon).
11. Část pátá a dvacátá zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích).
12. Část padesátá čtvrtá zákona č. 413/2005 Sb., o změně zákonů v souvislosti s přijetím zákona o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti.
13. Část čtyřicátá čtvrtá a čtyřicátá pátá zákona č. 189/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o nemocenském pojištění.
14. Část šestá zákona č. 234/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské

zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, a zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 46/2004 Sb.

15. Část dvacátá čtvrtá, dvacátá šestá zákona a padesátá první zákona č. 264/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákoníku práce.

16. Část třicátá pátá zákona č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů.

17. Část pátá zákona č. 362/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

18. Část dvanáctá zákona č. 305/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

19. Část dvacátá zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

20. Zákon č. 381/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

21. Část třicátá první zákona č. 41/2009 Sb., změně některých zákonů v souvislosti s přijetím trestního zákoníku.

22. Část sto třicátá třetí zákona č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech.

23. Část desátá zákona č. 326/2009 Sb., o podpoře hospodářského růstu a sociální stability.

24. Část devátá zákona č. 30/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, a další související zákony.

25. Část dvacátá druhá zákona č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů.

26. Část čtrnáctá zákona č. 364/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí.

27. Část osmá zákona č. 365/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

28. Část šedesátá sedmá zákona č. 375/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zdravotních službách, zákona o specifických zdravotních službách a zákona o zdravotnické záchranné službě.

29. Část dvacátá šestá zákona č. 420/2011 Sb., o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim.

30. Zákon č. 445/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 309/2002 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

31. Část dvacátá zákona č. 457/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Finanční správě České republiky.

32. Část padesátá čtvrtá zákona č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů.

33. Nařízení vlády č. 85/2003 Sb., kterým se stanoví obory státní služby.

34. Nařízení vlády č. 189/2003 Sb., kterým se stanoví rozsah a způsob poskytování údajů do Informačního systému o státní službě a platech.
35. Vyhláška č. 511/2002 Sb., o uznání rovnocennosti vzdělání úředníků územních samosprávných celků.
36. Vyhláška č. 512/2002 Sb., o zvláštní odborné způsobilosti úředníků územních samosprávných celků, ve znění pozdějších předpisů.
37. Vyhláška č. 41/2006 Sb., kterou se mění vyhláška č. 512/2002 Sb., o zvláštní odborné způsobilosti úředníků územních samosprávných celků.
38. Vyhláška č. 273/2007 Sb., kterou se mění vyhláška č. 512/2002 Sb., o zvláštní odborné způsobilosti úředníků územních samosprávných celků, ve znění vyhlášky č. 41/2006 Sb.
39. Vyhláška č. 44/2012 Sb., kterou se mění vyhláška č. 512/2002 Sb., o zvláštní odborné způsobilosti úředníků územních samosprávných celků, ve znění pozdějších předpisů.

§ 70

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014.